உ
கணபதி துணை
திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ அஷ்டாவர்க்கிரரிஷியால்
அருளிச்செய்த

அஷ்ட்டாவர்க்கிரர்கீதை.

சுலோகப்படிவசனம்

இஃது
சமிவனக்ஷேத்திரமென்னுங் கோயிலூர்
ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க சுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய
ஸ்ரீ - சிதம்பரசுவாமிகள்
மாணுக்கர்களிலொருவராகிய
அ - இராமசுவாமியவர்களால்
கோயிலூர் ஏட்டுப்பிரதிப்படி
பரிசோதித்து
ஆரணி- குப்பு செட்டியாரவர்கள்
வேண்டுகோளின்படி,
சென்னை:
ஜீவரக்ஷாமிர்த அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சர்வசித்துஸ்ரீ ஆவணிமீ
1887

உ
கணபதி துணை
திருச்சிற்றம்பலம்

சூசீபத்திரம்

உ

புத்தகவிளம்பரம்.

இப்புத்தகமும், இலக்கண இலக்கிய நூற்றிரட்டுப்புத்தகமும், அத்தொய்த சாஸ்திரத்திரட்டுப்புத்தகமும், இன்னும்பல வேதாந்த சாஸ்திரங்களும், கருமம், பத்தி, யோகத்துக்குரிய நூல்களும், வேண்டியவர்கள் சென்னப்பட்டணம் முத்தியாலு ப்பேட்டை பவழக்காரவீதி. கு.ம. பெ.ரி. கடைச்செட்டியாரிடத்திலும்., ரா.ம.மு.கடைச் செட்டியாரிடத்திலும், சிதம்பரம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாஉல. ஸ்ரீ பொன்னுச்சாமி பிள்ஊள அவர்களிடத்திலும், தஞ்சாவூர் வடுகத்தெரு ந. வீரபத்திரபிள்ஊளயவர்களி டத்திலும், மதுரை புதுமண்டபம், ஸ்ரீ புஸ்த்தகவியாபாரம். ஷண்முகபிள்ஊள யவர்களிடத்திலும், திருநெல்வேலி மேலரதவீதி, டி.எஸ்.சிவராமபிள்ஊளயவர்களிடத் திலும், கிரயத்துக்குபெற்றுக்கொள்ளலாம்.

வெளியூரார் தபாற்கூலியும் புத்தகக்கிரயமும் ஆகிய இவைகஊளச்சேர்த்து நீ யைமணியார்டர் செய்து புத்தகம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

உ
கணபதி துணை
திருச்சிற்றம்பலம்

அஷ்ட்டாவர்க்கிரர்கீதை.

முதலாவது,
உபதேச அதிகாரம்.

அஷ்ட்டாவர்க்கிரரிஷியானவர் பதரிகாவனத்திலிருக்கச்சே பாற்கவனென்கிற முனீந்திரன் அவருக்குத்தெண்டம்பண்ணிச் சுவாமி யெனக்குத் தத்துவசொரூப மறிய ச்சொல்லுமையா வென்றுகேட்கத் தயவுண்டானவராய்ச் சமுசயமில்லாதபடிக்கித் தெரியச்சொல்லுகின்றார். **(1)**

முத்தியி லிச்சையுண்டானதே யுண்மையானால் விஷயங்களிலே இச்சையை விட்டு விட்டு சமதமருசிமாற்கந் தயை சத்தியம் அமிர்தம்போலே பஜனை பண்ண வேண்டும். **(2)**

நீ பிருதிவியுமல்ல அப்பு, அக்கினி, வாய்வு, ஆகாசமுமல்லத்தேகசாட்சி யாய்ச்சொல்லக் காட்டப்படாத சித்துரூபமாகவுன்னையறி. **(3)**

சரீரத்தை வேறாக அறிந்து சிற்களையிலே பொருந்தியிருந்து பின்னையொன் றும் நினையாமலிருந்தால் அப்போதே பந்தம்விடுபட்டுச் சுகத்தையுஞ் சாந்தியுமடை யும். **(4)**

நீ பஞ்சபூதமுமல்ல இந்திரியங்களா லறியப்படுகிறவனு மல்ல நீ அசங்கன் நிராகாரனிந்தப் பிரபஞ்சத்துக்குச் சாட்சி நீ இனியென்னசொல்லவேண்டும். **(5)**

அதர்மந் தருமஞ் சுகந் துக்கம் மனதிலே அடக்கி நீகர்த்தாவும் அல்லாமல் போக்தாவும் அல்லாமல் எப்போதும் முக்கியமாகவேயிரு. **(6)**

சகலத்துக்கும் வெதிர்த்தமாகயிருக்கிரவெனொருத்தனே நீ எப்போதும் முத்த னே இப்படியிருந்துமோகத்தினாலும் வேறேதிருக்குண்டென்று நினைத்ததே யுனக்குப் பந்தமுண்டாயிற்று. **(7)**

நான்கருத்தாவென்கிற அகங்காரசர்ப்பத்துக்கு ஏன்பயப்பிடவேண்டும் நான் எது க்குங்கருத்தா வல்லவென்கின்ற அமிர்தத்தைப்பானம்பண்ணிச்சும்மாவிரு. **(8)**

நானொருத்தனே நிச்சயமாகவிமலபோத சொரூபமென்கின்ற அக்கினியினாலே தொய்தமென்கின்ற காட்டைச்சுட்டுப்போட்டுச்சோகபயத்தைவிட்டுச்சுகத்தை அடை யும் பிள்ளாய். **(9)**

எந்த வஸ்த்துவிலே ரச்சுசற்பம்போலே இந்தபிரபஞ்சங்காணப்படுகிறதோ அந்தப்பரமானந்தமாய் பிரகாசிக்கின்ற நிசசொரூபமே நீ அதுவே நாமென்று சுகமா யிரு. **(10)**

எப்போதுமாங்காரமில்லாத நீ பெத்தனென்கின்ற அபிமானத்தினலே பெத்தனும் முத்தனென்கின்ற அபிமானத்தினலே முத்தனுமாய் மனதெந்தப்படி நினைத்ததோ அந்தப்படியாம். **(11)**

ஆத்மாவொருத்தனே. பூரணன், சாக்ஷி, சித்து, விபு, அக்கிரியன், அசங்கன், சாந்தன், இச்சையில்லாதவன், அத்தொய்தன், ஆனந்தன், இப்படிப்பட்ட நீ இல்லாத பிராந்தியினலே சமுசாரம்போலே ஆனய். **(12)**

இல்லாத பிராந்தியினலே நீபெத்தனனய் அந்தவாக்கிய பாவம்விட்டுவிட்டு வுன்னைக்கூடஸ்தனென்றும் அத்தொய்தனென்றுமறி. **(13)**

வாரும்பிள்ளாய்புத்திரா நீதேக அபிமானமென்கின்ற பாசத்தினலே கட்டுபட் டாய் இனிநான் பிரமமென்கின்ற வாளினலே அந்தபாசத்தை அறுத்து சுகத்தை அடை. **(14)**

நீ நிர்அசங்கன். எப்போதுமிச்சையில்லாதவன், சாந்தன், சொப்பிரகாசன், ஞான சொருபன், இப்படிப்பட்டவுனக்கு சமாதியிலேயிருப்பனென்கின்றதே பந்தமல்லவோ. **(15)**

இந்தவிசுவமெல்லாமுன்னலே யுண்டாயிற்று. வுன்னிடத்திலே தரித்திருக்கி ன்றது நீ எப்போதுஞ்சுத்திபுத்தசொரூபம் நீ இதரசிந்தை நினையாதே. **(16)**

ஒரு அபேசைக்ஷயில்லாமல் விவகாரமுமில்லாமல் நிற்பயனய் நிர்மலனய்ச் சலனமில்லாமல் அளவில்லாத புத்தியுடனே சின்மாத்திரவாசனைபண்ணு. **(17)**

(உபதேச அதிகாரம் முற்றிற்று.)

இரண்டாவது
ஆத்மானுபவ அஷ்ட்டவிம்சதி

சாகரம் அசத்தியமென்றறிநிராகாரஞ்சத்தியமென்று நிச்சயம்பண்ணு இந்தத் தத்துவ வுபதேசத்தினலே மறுபடிசென்ம அருகனகாய். (1)

கண்ணடியிலே நிழல் காண்பித்தாற்போலவும் அந்த நிழலுக்குக்கண்ணடியே ஆதாரமானற்போலவும் இந்த சரீரத்திலெங்கும் பரமேஸ்வரனிருந்தும் அதிலகப்படான். **(2)**

ஏகமாய்ச்சர்வகெதமாய் இருக்கின்ற ஆகாசங்கடத்துக்குள்ளும் புறம்பும் என்று முண்டானுற்போலே நித்தியமாய் இடமில்லாதபிரமம்சகல பூதங்களினு மிருக்கின் ருர். (3)

களங்கமில்லாமல் போதசொரூபமாய் பிரகிருதிக்கி வேருய், சாந்தமாய், நிர்லேபனுயிருக்கின்ற நான் ஓகோ இத்தஊைநாளும் மோகத்தினுலே அகப்பட்டாற் போலே ஆனேன். (4)

நானொருத்தனே இந்தச்சரீரத்தையுஞ் ஜகத்தையும் பிரகாசிக்கப்பண்ணுகிற வன் ஆகையினுலே ஜகத்தெல்லாம்யென்னதுதானே அப்படியல்லவென்றலும் நல்லதுதானே. (5)

சரீரத்துடனே இந்தப் பிரபஞ்சம்விட்டு நிர்ச்சலனுய்ப் பரமாத்மாவை யறிந்து கொண்டு அதிசயமான ஆனந்தத்திலே மக்கினனுக வேயிருக்கின்றேன். (6)

தண்ணீரிலே அஊல நுரை குமிழி அபின்னமாக வுண்டாகின்ருப்போல பரமாத்மாவிலே இந்தப் பிரபஞ்சம் அபின்னமாகவே வுண்டாகிறது. (7)

நூஊலவிட்டுப் பிடவையில்லாததுபோலவே விசாரிக்குமளவிற் சின்மாத்திர த்தை விடப்பிரபஞ்சமில்ஊல. (8)

கரும்புரசத்தினுலேயுண்டான சர்க்கரை கரும்புரசமேயானுற் போல பூரண போத சொரூபமாயிருக்கப்பட்ட என்னுலே பிரபஞ்சமுண்டாகப்படுகிறது. (9)

தன்னுடைய அக்ஞானத்தினுலே ஜகத்துக்காண்பிக்கும் தன்னுடைய ஞானத்தி னுலே ஜகத்துக்காண்பியாது தன்னுடைய பிரமையினுலே பழுதைபாம்பாய்த் தோ ணினது பழுதையென்றறிந்தால் பாம்பில்லாததுபோல. (10)

என்னுடைய சொரூபம் சொப்பிரகாசம் இதைக்காட்டிலும் மதிகம் வேறில்ஊல நான் ஆனந்தன் ஆனபடியினுலே எந்தப்படிக்கி ஜகத்துவிளங்கினுலும் நானே விளங்குகின்றேன். (11)

மண்ணிலேகடம் போலவும் பொன்னிலே பூஷணம்போலவுஞ் ஜலத்திலே அஊலபோலவு மென்னிடத்திலே யுண்டானஜகத்து மென்னிடத்திலே அடங்கும். (12)

ஒகோ கற்பிதமான இந்தச்ஜகத்து அக்ஞானத்தினுலே என்னிடத்திலுண்டாயி ற்று சுத்தியில்ரசிதம்போலவுஞ் சூரியப்பிரகாசத்திற் கண்டகானற்ஜலம்போலவும் பழுதையிற்பாம்பு போலவும். (13)

உதயாஸ்தமனமில்லாமற் சகலஜகத்தும் நாசமானுலும் பிரமாதி ஸ்தம்பபரி யந்தம் நானுயிருக்கின்ற யெனக்கு நானே நமஸ்க்காரம் பண்ணுவேன். (14)

ஒகோ தேக்காரியாயிருந்தும் போக்குவரத்தில்லாமல் இந்த ஜகத்தை நாஞெருத்தனே வியாபித்திருக்கின்ற வெனக்குநானே நமஸ்காரம் பண்ணுவேன். (15)

எனக்குசமமில்லாமல் அச்சமற்றவனுய்ச்சரீரத்துடக்கு இல்லாமலிந்தப்பிரபஞ்சமெல்லா மொருத்தனே தரிக்கின்றயெனக்குநமஸ்காரம். (16)

ஓகோயெனக்கு இச்சிக்கவேண்டியதொன்றுமில்ஐல உண்டாயிருந்தாலுஞ்சகலமும் யென்னுதாகவே பிரத்தியக்ஷமாகவே அறிகிறேன் இப்படிப்பட்டயெனக்கு நானே நமஸ்காரம். (17)

அறிகிறதும் அறியப்பட்டதும் அறிகிறவனும் இந்த மூன்றும் சகதிஷ்டியிஞலே பார்க்கச்சேயில்ஐல அக்ஞானத்திஞலே உண்டெனகின்றதெல்லாம் நிரஞ்சனன் ஆனபடியிஞலேநாஞகவேயிருந்தேன். (18)

ஓகோ தொய்தமூலாஞ்ஞானம் துக்கம் அதுக்கொரு மருந்துண்டு அதென்னவென்முற் றிரிசியமெல்லாம் பொய் நான் சித்ரூபமான அமலனென்றறிகின்றது. (19)

நான் ஞானமாத்திரம் இந்த உபாதியெனக்கு அக்ஞானத்திஞலுண்டாயிற்று என்று சிந்திக்கின்ற விசாரமேயெனக்கு நிருவிகற்பத்திலே இருக்கின்றதாயிற்று. (20)

ஓகோ இந்த விசுவமெல்லாம் என்னிடத்திலேதானே இருக்கின்றது. ஏதார்த்தமாக இல்ஐல எனக்குப் பந்தமுமில்ஐல மோட்சமுமில்ஐல நான் நிருமலஞனபடியிஞல் ஒன்றிலும் பற்றுதலுமில்ஐலப் பிரமையுமில்ஐல. (21)

இந்தச்சரீரமுஞ் ஜகத்துமெனக்குச் சற்றுகிலும் நிச்சயமாக வில்ஐலச் சுத்தசின் மாத்திரமான ஆத்மா நான்தானே ஆகையிஞலொருகற்பஐனயுமெனக்கில்ஐல. (22)

சரீரஞ் சுவர்க்கநரகம் பெந்தமோட்சம் சிந்தை பயஞ் சுகம் இதுவெல்லாங் கற்பஞமாத்திரம் இதனுடைய காரியஞ் சக்கிதாநந்தமான எனக்கு எம்மாத்திரம். (23)

ஓகோ தொய்தமில்லாத எனக்கு ஜன்மத்தியிலேயுஞ் ஜனங்களில்லாத காடுபோல வேறே நான் என்ன இச்சிக்கப் போகிறேன். (24)

நான் சரீரமுமல்ல. எனக்குச் சரீரமுமில்ஐல நான்ஜீவனுமல்ல நான் சின்மயன் இதுவே தெளிவு ஆகையிஞலே நாசமனடகிற ஜீவன் இச்சையேன் செய்ய வேண்டும். (25)

ஆனந்த சமுத்திரமாயிருக்கின்ற யென்னிடத்திலே சித்தமென்கின்ற வாயுவிஞலே நாஞபுலன்களென்கின்ற அஐலகள் விசித்திரமாகக் கற்பிக்கப்பட்டது. (26)

ஆனந்தமூத்திரமாயிருக்கின்ற யென்னிடத்திலே மனதென்கின்ற வாயுவிடங்கிஞல் ஆனியுண்டான சீவவியாபாரி ஜகத்தென்கின்ற ஓடத்துடனேகூடி அமிழ்ந்திப் போஞன். (27)

ஆனந்தசமுத்திரமாயிருக்கின்ற யென்னிடத்திலே சீவனென்கின்ற அலையுண்டாயிருந்தும் அடங்கிப்போகிறது அதனுடைய சுபாவமென நினைக்கவேண்டும். **(28)**

(ஆத்மாநுபவ அஷ்ட்டவிம்சதி முற்றிற்று.)

மூன்றுவது
உபதேசசதுர்த்தெசம்.

ஆத்மாவொருத்தரே நாசமில்லாதவரென்றறிந்து பிரமக்ஞானதீரனுயிருக்கின்றவுனக்கு விருதாவிருதா அபேக்ஷையேனுண்டாம். **(1)**

ஓகோதன்னுடைய அக்ஞானமகிமையினுலே விஷயங்களிலே விருதாப்பிரமை தோன்றிற்று கிளிஞ்சிலானது ஞானமில்லாதவனுக்கு வெள்ளியென்று ஆசை தோணினுற்போல. **(2)**

சமுத்திரத்திலே அலைகாண்பித்தாற்போல் எந்த வஸ்துவிலே இந்த விசுவங் காண்பிக்கிறதோ அந்த வஸ்து நீயாயிருந்தும் அதின் விருத்தியினுலே ஏன் தாபப்படுகின்றுய். **(3)**

தன்னைமனேகரமான சுத்த சைதன்னியமென்று கேட்டும் பிறக்கிறது மிறக்கிறதுமான பந்தத்தினுலே பாவத்தையடைகிற மநுடன் தன்னுடைய அக்ஞானம் தெரியமாட்டாமல் விருதாவிலே கெட்டுப்போகிறுன். **(4)**

சகல பூதங்களிலேயுந் தானே இருக்கின்றுன் பூதகணங்களெல்லாந் தன்னிடத்திலே இருக்கின்றது இப்படியிருந்தும் முனீஸ்பரரே அறிவில்லாதபேயுன்தான் வேறென்று நினைப்பான். **(5)**

பரமார்த்த அத்தொய்தத்தை மனதிலே விசாரித்து மநுடன் கருமவசனுய் ஐயோ ஏன் சலனப்படப்போரான். **(6)**

விபரீதக் ஞானமென்கின்ற சினேகத்துடனே கூடி மந்தப்புத்திக்காரன் சத்துவங் கெட்டு யென்நேரமுங் காமமே இச்சிப்பன் நல்லபுத்தியுண்டானவன் அதைத்திரணமாக மனதிலே நினைப்பன். **(7)**

இகலோகபரலோக பலத்தியாகமும் நிர்மலசித்தமும் நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேகமும் உண்டானவனுக்கு மோக்ஷசிந்தையே அதிகமாம். **(8)**

தயிரியமுண்டானவன் போகத்தையடைந்தாலும் அனேகதுக்கத்தையடைந்தாலுந் தன்னை நன்றுக வேறென் றறிந்து சந்தோஷமுங் கோபமுமில்லாமலேயிருப்பன். **(9)**

ஆத்மக்ஞானியானவன் தன்னுடையதேகமன்னியமாய்ப் பார்த்துத் துதிநிந்தைகளிலே சந்தோஷமுங் கலக்கமுமில்லாதிருப்பன். **(10)**

உற்பத்தியுண்டான இந்தத் திரிசியத்தைச் சகசமாகப்பாரான் இது ஆகுமென்றும் இது அல்லவென்று மொன்றையும் நிஜையான். **(11)**

மனதிலே இச்சையில்லாமல் ஞானமிர்தத்திலே திருப்தியடைந்த மகாத்மாவுக்குச் சரியாக வொருத்தருமில்ஜல. **(12)**

நிஜனப்பெல்லாம் விட்டு நிர்த்தொந்தனுய் ஞானசீலனுய் இருக்கின்றவனுக்குத் தனக்குத்தானே வந்தபோகத்திலே சுகதுக்கங்களில்ஜல. **(13)**

ஒருசுலோகம் அபாவமென்றறியவேண்டியது.

(மூன்றுவதுவுபதேசசதுர்த்தெசம் முற்றிற்று.)

நான்காவது
உல்லாசசட்கம்.

ஆத்மக்ஞானியாயிருக்கின்ற தீரன் அதிபோகங்கஜள அநுபவித்துக் கொண்டிருந்து மூடஜனங்களுடனே கூடிக்கோரசமுசாரமென்கின்ற நதியிலே அமிழ்ந்திப் போகான். **(1)**

எந்தப்பதத்தையடையமாட்டாமற் பிரமஇந்திராதிதேவதைகள் அத்தியந்த தயினியாளா யிருப்பார்களேர் அப்படிப்பட்ட பதத்தையடைந்தும் யோகீஸ்பரனுனவன் அதிற்சந்தோஷமடையான். **(2)**

பிரமக்ஞானியைப்புண்ணியபாவ பலங்கள் தொடரமாட்டாது நிர்மலாகாசத்தைப் புகைதொடராததுபோல. **(3)**

இந்தவிசுவமெல்லாம் ஆத்மாவாகவே யறிந்தமகாத்மா எப்படி நடந்தாலும் அவருக்குவிதிநிஷேதஞ் சற்றுமில்ஜல. **(4)**

பிரமாதிஸ்தம்பபரியந்தமான சதுர்த்தச பூதங்களிலேயுஞ்சற்று ம்பிரியாப்பிரியமில்லாமல் ஞானிசுகமாகவேசஞ்சரிப்பன். **(5)**

ஞானத்தொய்தன் ஜகத்துக்கெல்லாம் நானே ஈஸ்வரனென்றறிந்து திடநிச்சியனுய் அத்தைவிடாம லிருக்கின்றவனுக்குப் பலபந்த பயம்வராது. **(6)**

(நான்காவது உல்லாசசட்கம் முற்றிற்று.)

ஐந்தாவது
லயச துஷ்க்கம்.

நீ விமலன் உனக்கொருசங்கமுமில்லை இந்தப்பிரபஞ்சமெல்லாம் விடவேண்டுமென்று நினைத்தால் பிரமத்தினிடத்தி லயமாகவேண்டும். (1)

உன்னலுண்டான ஜகத்து சமுத்திரத்திற் குமிழிபோலென்றறிந்து உன்னை வொருத்தனுகவே பாவித்துப் பரதத்துவத்திலே லயமடையவும். (2)

பிரத்தியக்ஷமாக இருந்தும் பார்க்க அசத்தியமாய்ப் போகிறது ஆகையால் ஜகத்தே உன்னிடத்திலே இல்லை அதெப்படியென்றல் ரச்சுசர்ப்பம்போல ஆகையால் அதைவிட்டு லயத்தையடையவும். (3)

சுகதுக்கம் வந்ததிலும் ஆசை நிராசையிலுங் கிட்டிவந்த மிருத்துவினிடத்திலுஞ் சமனுய் லயத்தையடையவும். (4)

(ஐந்தாவது லயசதுஷ்க்கம் முற்றிற்று)

ஆறுவது.
உபதேச சதுஷ்க்கம்.

நான் ஆனந்தன் ஆகாசத்தை மேகம் மூடினுற்போல இந்தச்ஜகத்து என்னை மூடித்தென்கின்ற விக்ஞான யுத்தனுன வுனக்கு விடுறது கிறிகிக்கின்றது லயம் இதுமூன்றுமில்லை. (1)

நான் மகாசமுத்திரம்போலே யிருக்கின்றவன் இந்தப்பிரபஞ்சம் அலைகள் போலே காண்பிக்கிறதென்கின்ற விக்ஞானயுத்தனுன வுனக்குத் தியாகமுமில்லைக் கிறிகிக்கிறதுமில்லை லயமுமில்லை. (2)

நான் சுத்திபோலே யிருக்கின்றேன் என்னிடத்தில் இந்தச் சகத்து ரசிதம்போற்றேணுகிறதென்கின்ற விக்ஞான யுத்தனுனவுனக்கு விடுகிறது கிறிகிக்கின்றது லயம் இந்த மூன்றுமில்லை. (3)

நான் சகல பூதங்களிலேயும் இருக்கின்றேன் என்னிடத்திற் சகல பூதங்களு மிருக்கின்றனதென்கின்ற விக்ஞானயுத்தனானவுனக்குவிடுகிறது கிறிகிக்கின்றது லயம் இந்த மூன்றுமில்லை. (4)

(ஆறுவது வுபதேசசதுஷ்க்கம் முற்றிற்று.)

ஏழாவது
அநுபவபஞ்சகம்.

ஆனந்தமாய் மகாசமுத்திரமென்னபட்ட என்னிடத்திலே விசுவமென்கின்ற ஒடம் மனதென்கின்ற வாயுவினுலே யெப்போதுந் திரிகின்றது பாற்கப்போனுற் பேர்மாத்திரமேயல்லாமல் சற்றுமில்ஂல. **(1)**

ஆனந்தமாய் மகாசமுத்திரமென்னபட்ட என்னிடத்திற் பிரபஞ்சமென்கின்ற அலைகள் உற்பத்திலயத்தையடைந்தாலடையப்படும் எனக்குற்பத்தி நாசமில்ஂல. **(2)**

ஆனந்தமாய் மகாசமுத்திரமென்னபட்ட என்னிடத்திற் பிரபஞ்சமென்கின்றது கற்பஂனயென்றறிந்து சாந்தனு யெப்போதும் நிராகாரனுகவே யிருப்பேன். **(3)**

பிரமம் சத்தை அல்லாமல் பாவமேயில்ஂல அந்தபிரமம் நிரஞ்சனமாய் ஆனந்தமாயிருக்கிறதென்று இச்சையிலே ஆசக்த்தியில்லாமல் நான் உபசாந்தி யடை ந்திருக்கின்றேன். **(4)**

ஓகோ நான் சின்மாத்திரசொரூபன் நானேயிந்தஜகத்து இந்திரசாலம்போலே இருக்கின்றது இப்படிநிருலேஞன எனக்குக் கிறிகிக்கிறது விடுகிறதென்கிற கற்பஂனயே இல்லை. **(5)**

(ஏழாவது அநுபவபஞ்சகம் முற்றிற்று.)

எட்டாவது,
பந்தமோக்ஷசதுஷ்க்கம்.

திரிசியத்தினுற் சித்தமுண்டானுல்ப்போது பந்தமுண்டாந் திரிசியத்தில் மனமி ல்லாவிட்டாலப்போது முத்தியுண்டாம். **(1)**

எப்போதானுலென்ன சிந்திக்கிறதும் இச்சிக்கிறதும் அங்கலாய்க்கிறதுங் கிறிக்கிறதும் விடுகிறதும் சந்தோஷிக்கிறதும் துக்கிக்கிறதுந் தயிரியமில்லாமற் போகிறதும் உண்டாகிறதோ அப்போது பந்தம் பிராந்தியாம். **(2)**

எப்போதானுலென்ன மனதி லிச்சிக்காமற் றயிரியப்படாமற் சந்தோஷ துக்கமில்லாமற் ஜீவசலனமில்லாமற் கோபமில்லாமலிருக்கிறதோ அப்போது முத்திப்பிராந்தியாம். **(3)**

எப்போதானுலென்ன நானென்கின்ற தில்லாமற் போகின்றதோ அப்போதே மோக்ஷம் நானென்கின்றதே பந்தம் விவேகியானவர் ளிதை யறிந்து வொன்றைக் கிறிகிக்கிறதுமில்ஂல விடுகிறதுமில்ஂல இச்சையில்லாதவனுனபடியினுலே. **(4)**

(எட்டாவது பந்தமோக்ஷசதுஷ்க்கம் முற்றிற்று.)

ஒன்பதாவது,
நிர்வேதஊயஷ்ட்டகம்.

செய்தாலுஞ் செய்யாமலிருந்தாலுந் தொந்தங்களிலே சாந்தமெவன் அடைகின்ருனே அந்தப்படி நீயும் எப்போதுந் தியாகபரனுயிருக்கின்ற விரதமாயிரு. **(1)**

இந்தச்ஜகத்து அத்தியந்தஞ் சஞ்சலம் நிட்சாரம் அநித்தியம் தாபத்திரயங்களினுற் றூஷிக்கப்பட்டது துக்கரூபமென்று நிச்சயித்துச் சாந்தமடையவும். **(2)**

காலமும்வயதுந் தொந்தமுந் தனக்கெப்படியுண்டாமென்று சித்தியடைந்த தத்துவக்ஞானி எதாஇச்சையாக சஞ்சரிப்பன். **(3)**

என் தகப்பனே கேள்? எவனுக்கானுலென்ன இந்தலோகபிரவர்த்தஊபாற்கின்றபோது சீவனத்துமேலேசிந்தையும் போகத்துமேலே இச்சையும் இல்லாமலிருக்கின்றதேமகா ஆச்சரியம். **(4)**

எதீஸ்சுராளுக்கும் யோகீஸ்சுராளுக்கும்மதங்கள் நானுவிதமாகயிருக்கும் அதுவெல்லாம் பார்த்து மநுடனுனவன் வேதஊ இல்லாமற் சாந்தியடையாமலிருப்பானே. **(5)**

தேகத்துவமெல்லாமறிந்த சேதனத்துக்குக் குருவேதுக்கு என்றறிந்தமநுடன் தன்ஊ சேர்ந்தவஊ தரிக்கவேபண்ணுவான். **(6)**

பஞ்சபூதத்திலே கற்பிக்கப்பட்ட விகாரங்களெல்லாம் புத்தியினுலே நன்ருக அறிந்து தொந்தங்கஊ நீவிட்டதேயுண்டானுற் சோதி சொரூபக்ஞானம் உனக்கு இப்போதேயுண்டாம். **(7)**

வாசஊயே சமுசாரம் வாசஊயடங்கினதேமுத்தி ஆகையினுல் வாசஊயை யடக்கி யதார்த்தமாக இருக்கின்றவனே மகாத்மா. **(8)**

(ஒன்பதாவது நிர்வேதஊயஷ்ட்டகம் முற்றிற்று.)

பத்தாவது
உபசமன அஷ்ட்டகம்.

அர்த்தமானது அனர்த்தமூலம் மாயாசொருபம் அதிலுஞ்சத்துருகாமம் இது இரண்டும் விருதாவென்று விட்டு விட்டு எப்போதும் இதை அனுதரவு செய்ய வேண்டும். **(1)**

சேத்திரம் கிரகஞ் சினேகிதாள் பாரி தனசம்பத்து இது முதலானதெல்லாஞ் சொற்பனமாத்திரம் இந்திரஜாலம் போலே இன்றைக்கோ நாளைக்கோ நாளை நன்றைக்கோ தெரியக்கூடாது. **(2)**

எதின் எதின்பேரி லாசையுண்டாகிறதோ அது அது சமுசாரம் அதுக்குத் திடவைராக்கியம் அடைந்து ஆசையைவிட்டுச் சுகத்தை யடையவும். **(3)**

ஆசையே பந்தம் ஆசைவிடுகின்றதே மோக்ஷம் ஆகையால் ஆத்மக்ஞானிக்கி ஆசைவிட்டதே சந்தோஷம். **(4)**

நித்தியசுத்த சேதனன் ஜகத்து அசத்துச் சடம் உனக்கவித்தையுமில்லை ஆசையுமில்லை நீ நிர்மலன். **(5)**

இராச்சியம் புத்திரகளத்திரஞ்சுகங்கள் முதலானது சரீரம் விடுகின்றபோது சங்கமாயிருந்தவனுக்குச் சென்மசென்மத்துக்குத்துக்மே கொடுக்கும். **(6)**

அர்த்தங்காமஞ்சுகிர்தங்கரும் முதலானதும் போதும் போதும் இதனாலே சமுசாரதாபம்விடாமல் மனதுசாந்தியும் அடையமாட்டாது. **(7)**

மனவாக்குக்காயங்களினாலே நான் இச்சைபண்ணி ஆயாசமுந் துக்கமுங் கொடுக்கின்றகன்மம் நான்ஒருக்காலுஞ் செய்கின்றதில்லை என்று நிச்சயித்து நித்திய சுகத்தையடையவும். **(8)**

(பத்தாவது உபசமன அஷ்ட்டகம் முற்றிற்று.)

பதினோராவது
ஞான அஷ்ட்டகம்.

பாவாபாவமில்லாமற் பரமாத்மாவானவஸ்து ஸொபாவமாகவே பிரகாசிக்கி றதென்றறிந்தமகாத்துமா ஒருவிகாரமும் ஒருவிசாரத்தையும் அடையாமற்சுகிப்பன். **(1)**

ஈஸ்வரனேசகலத்தையும் நிர்மிக்கின்றவன் அவரைத்தவிரசற்றுகிலும் இல்லை இது நிச்சயமென்று சகல ஆசையும் விட்டுவிட்டபரம சாந்தன் பந்தத்தையடையான். **(2)**

ஆபத்துவந்தாலுஞ் சம்பத்துவந்தாலுந் தெய்வயெத்தனமென்றுதிருப்தனாய் சிதேந்திரியனாயிருக்கின்றவன் சுகதுக்கங்களிலே அகப்படான். **(3)**

சுகதுக்கம் சென்மம் மிருத்துதோணினாலுந் தெய்வயெத்தன மென்றுமெய்யாக அறிந்து யத்தனமும் ஆயாசமும்மில்லாமற்கருமம் பண்ணினாலுங் கருமபலத்தை யடையான். **(4)**

சிந்தையினுலே துக்கம் வருமேயல்லால் துக்கத்துக்குவேறே வர வழியில்லை ஆகையினுற் சிந்தையைவிட்டு இச்சையிலே அகப்டாமற் சாந்தனுனவன் திடசுகத் தையடைவன். **(5)**

நான் தேகமுமல்ல எனக்குத்தேகமுமில்லை என்றறிந்தவன் ஒருகாரியஞ் செய்ததும் செய்யாததும் இரண்டும் நிஜனயாமற் கேவலம்சுகத்தையடைவான். **(6)**

பிரமாதிஸ்தம்ப பரியந்தம் நானே என்கின்ற நிச்சயாத்மாவானவன் பிரார்த்திய பிரார்த்தி பலத்திலே அகப்படான். **(7)**

வெகுவிதமாய் ஆச்சரியமாயிருக்கின்ற இந்தப்பிரபஞ்சமெல்லா மொன்று மில்லையென்று பயம்விட்டுப்போயிருக்கின்றவன் வாசனையிலே அகப்படாமற் சுத்த ஞானசொரூபனுக இருப்பன். **(8)**

(பதினேருவது ஞான அஷ்ட்டகம் முற்றிற்று.)

பன்னிரெண்டாவது
ஏவமேவா அஷ்ட்டகம்.

தேகமானது சிறிதுகாலங் கிறியாரூபமாயிருக்கும் அதின்பிறகு வார்த்தை சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் அதின்பிறகு சிந்தனைபண்ணும் அதுயெப்படி யிருந்தாலும் நான் அப்படியிருந்தேன். **(1)**

பிரிதியில்லாதிருந்தால் ஆத்மாவுக்குச் சத்தாவிருத்தியில்லை அதிசயமான படியினுலே அதை அறிந்து யேகாக்கிரசித்தனுய் நானென்றும் அறியாமலிப்படியே யிருக்கின்றேன். **(2)**

ஆச்சிரமம் அனுச்சிரமம் யில்லாத தியான நிஷ்டையிலே சித்தத்திலே தாரணையும் விட்டுவிட்டு ஒருவிகற்பமுமில்லாமல் ஒருத்தனுய்ச் சுகமாய் நானிப் படியே யிருக்கின்றேன். **(3)**

சிந்திக்கப்படாத வஸ்துவைச் சிந்திக்கின்றேனென்கின்றவனே சிந்தையுடனே கூடினவன் அந்த ஆயாசபாவனையைவிட்டு நானிப்படியே யிருக்கின்றேன். **(4)**

இப்படி எவனுலே அநுபவிக்கப்பட்டதோ அவனே கிருதார்த்தன் இப்படிப்பட்ட சுபாவமுண்டானவனே மகாபுத்தியுண்டானவன்.

இவையில் மூன்று சுலோகம் அபாவமென்றறிக.
(பன்னிரெண்டாவது ஏவமேவா அஷ்ட்டகம் முற்றிற்று.)

பதின்மூன்றுவது
இதரசுகசத்தகம்.

தன் ஐஸ்வரியங் கௌபீனமுதலாய் இல்லாததாகையாற் தியாகந்தான மிரண்டும் விட்டுப்போட்டு நான்யிதரசுகத்தை அடைந்திருக்கின்றேன். (1)

பார்க்கிறது யெதையாகிலும் பார்க்கட்டும் சிங்ஙவை யெதையாகிலுமிச்சிக் கட்டும் சித்தம்யெதையாகிலுஞ் சிந்திக்கட்டு மிதுக்கெல்லாம் வேறுய் தத்துவத்திலே நான் சுகித்துக்கொண் டிதரசுசுகமாயிருக்கின்றேன். (2)

நான்செய்யவேண்டியதொன்றுங் காணேனென்கின்ற நிச்சயத்திஞலே ஒன்றிலுமிச்சையில்லாமற் றனக்குத்தானே வந்ததாகையிஞலே நானென்கின்ற அபிமானமில்லாமல் புசித்துச் சுகமாக இருக்கின்றேன். (3)

தேகாபிமானமுண்டானயோகி கருமபந்தத்திஞலே கட்டுப்படுவன் அப்படி வியோகம் அபியோகமிரண்டு மில்லாமல் நான் சுகமாயிருக்கின்றேன். (4)

எப்போதும் பந்தமில்லாமலிருக்கின்ற எனக்கு அருத்தமுமில்ஸ அனர்த்தமு மில்ஸ நடக்கச்சே இருக்கச்சே நித்திரை போகச்சேயும் நான் இதரசுகமாயிருக் கின்றேன். (5)

போகச்சே எனக்கு ஆனியுமில்ஸ எத்தனம் பண்ணுகின்றதிலே எனக்குச் சித்தி யுமில்ஸ ஆகையால் நட்டமும் லாபமுமில்லாமலே யிதரசுகமாயிருக்கின்றேன். (6)

சுகமுதலான ரூபாதிகளுடைய பாவம் விசாரித்துப்பார்த்து அதிலே சுபாசுபங் கள்விட்டுநான் இதரசுகத்தை அடைந்திருக்கின்றேன். (7)

(பதின்மூன்றுவது இதரசுகசத்தகம் முற்றிற்று.)

பதிஞன்காவது
சாந்திசதுஷ்க்கம்.

பாவமெல்லாம் அக்ஞானபாவமென்றறிந்து நித்திரையிலே விழித்திருக்கின்று ப்போலே சமுசாரமில்லாமலே இருக்கின்றேன். (1)

தானமேது சினேகிதாளேது விஷயமேது சாஸ்திரமேது விக்ஞானமேது இதுகளுடைய மகத்துவமெல்லாமறிந்து வாஞ்சைவிட்டயெனக்கு. (2)

சாக்ஷியும் புருஷஞய்ப் பரமாத்மாவான ஈஸ்வரஊ யறியச்சே பந்தமோக்ஷம் இரண்டுமில்லாதே போயிற்று முக்திக்காகச் சிந்தஊ ஏதுக்கு. (3)

உள்ளே ஒருவிகற்பமுமில்லாமல் வெளியிலே இதர இச்சையாகச் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்றவனுடைய சுபாவத்தை அப்படிப்பட்டவன் அறிவானே அல்லாமற் பின்ஊெயொருத்தன் அறிய மாட்டான். **(4)**

(பதிஞன்காவது சாந்திச் துஷக்கம் முற்றிற்று.)

பதிஊைந்தாவது
தத்துவவுபதேசவிம்சதி.

உள்ளபடி மகாத்மாவினுடைய தத்துவ உபதேசத்திஞலே தத்துவபுத்தி யுண்டானவனுய்க் கிருதார்த்தனுவன் தாஞகச் ஜீவபரியந்தம் விசாரித்தாலு மறிய மாட்டான். **(1)**

விஷயத்தைவிட்டதேமோக்ஷம் விஷயத்திற்கூடுகின்றதேபந்தம் இதுவே விசேஷ ஞானம் இதிலே உனக்குயெப்படித் தோணிற்றே அப்படியேசெய். **(2)**

நன்ருகப்பேசுகின்றவன் பிறக்ஞையுண்டானவன் நன்ருக உத்தியோகம் செய்கின்றவன் இப்படிக்கொத்தவஊ ஆமைபோலவும், பேயன்போலவும் இப்படிப்பண்ணும் தத்துவக்ஞானம் அவஊப் பிருகிருதாள் தங்களிலே கூட்டார்கள். **(3)**

நீ சரீரமுமல்ல உனக்குச்சரீரமுமில்ஊ நீ கருத்தாவுமல்லப்போக்தாவுமல்ல நீ விசுவசாக்ஷி நீ சித்துரூபஞ யாசையில்லாமற் சுகமாயிரு. **(4)**

இராகத்துவேஷம்மஞேதர்மம் உனக்குமனதுமில்ஊவிகற்பமுமில்ஊ. நீ போத சொரூபன் ஆகையால் விகாரமில்லாத சுகத்தைஅடை. **(5)**

பூதங்களிலே தானிருக்கின்றேனென்றுந் தன்னிடத்திற் பூதங்களிருக்கிறதென்றுமறிந்து அகங்காரமும்மமதையும் விட்டுச் சுகத்தை அடையவும். **(6)**

சமுத்திரத்திற் றிவஊகள்போலே எந்த வஸ்துவிலே இந்தச் ஜகத்துத் தோணிற்றே அந்த வஸ்துவே நீ நீயே ஞான சொரூபன் இதுவே சத்தியம் உன் மனதிலே தாபம் விட்டுவிடு. **(7)**

தகப்பனே நன்ருகத் திரிவிதகரணத்தினும் விசுவாசம்வை இதிற்சமுசயமில்ஊ நீ சின்மாத்திரசொரூபன் பகவந்தனன் நீ மாயைக்கி அப்பாற்பட்ட ஆத்மா. **(8)**

சரீரங்குணத்துடனே கூடினது வருகிறதும் போகிறதுமா யிருக்கும் ஆத்மா போக்குவரத்தற்றவர் இதிலே ஏன் விசாரப்பட வேண்டும் தேகங்கற்பாந்திரமா இருக்கட்டும் அல்லது இப்போதேபோகட்டுஞ் சின்மாத்திரசொரூபமா யிருக்கின்ற உனக்கு ஆனிலாபமில்ஊ. **(9)**

ஆனந்தசமுத்திரமாயிருக்கப்பட்ட உன்னிடத்திலே ஜகத்தென்கின்ற அலையுண்டானாலும் லயமுண்டானாலும் உனக்கு ஆனிலாபமில்லாமலே இருப்பாய். **(10)**

தகப்பனே சின்மாத்திரசொரூபமா யிருக்கின்ற உனக்குச் ஜகத்துச் சின்மாத்திர சொரூபமேயல்லாமல் வேறல்ல இப்படிப்பட்ட, உனக்கு வற்சிதம் அவற்சிதம் யெப்படிவரப்போகிறது. **(11)**

ஒருத்தனாய் அவ்வியனாய்ச் சாந்தனாய்ச் சிதாகாசமாயிருக்கின்ற உனக்குச் சென்மமுமில்லைக் கருமமுமில்லை அகங்காரமுமில்லை. **(12)**

நீ யென்னத்தைக்கண்டாலுமதிலே நீ யொருத்தனே தோணுகின்றாயல்லாமல் உன்னைத்தவிரச் சுவர்ணத்தைத்தவிரப் பூஷணம் வேறல்லாததுபோல. **(13)**

இவனவனானது இதுவென்கின்ற விகாரமெல்லாம் விட்டுச்சகலமும் ஆத்மா வேயென்கின்ற நிச்சயத்தினாலே சங்கற்பதேசில்லாமற் சுகமாயிரு. **(14)**

உன்னுடைய அக்ஞானத்தினாலே ஜகத்துண்டாயிற்று பரமார்த்தனாக நீ யொருத்தனே சரிஆகையாற் சமுசாரியும் அசமுசாரியும் நீ யொருத்தனே. **(15)**

இந்தப்பிரபஞ்சம் பிரமைமாத்திரமே யல்லாமல் வேறொன்றுங் காணேன் ஆகையால் நீ யொருவாசனையோடுங்கூடாமற் சின்மாத்திரமாய்ச் சுகமாயிரு. **(16)**

தம்பி நீ யொருத்தனே சமுசாரமென்கின்ற சமுத்திரத்திலேமுன்னுமிருக் கின்றாய் இப்போதுமிருக்கின்றாயினிமேலுமிருக்கப்போகிறாயாகையாலுனக்கு பெந்த மோக்ஷங்களேயில்லை நீ கிருதகிருத்தியனேசரி. **(17)**

சின்மயமாயிருக்கின்ற சித்தம் சங்கற்பங்களினாலே அலைப்பிக்காமல் அகங்கா ரம்விட்டு ஆனந்தசொரூபமாய்ச் சுகமாகயிரு. **(18)**

நீ யெச்சரிக்கையாயிரு ஒன்றும்மனதிலேநினையாதே சத்தியமாய்ச் சொல்லு கின்றேன் நீயே ஆத்மசொரூபம் நீயே முக்த்தன் இனி அறிகின்றதென்ன செய்கின்ற தென்ன. **(19)**

(பதினைந்தாவது தத்துவ்வுபதேசவிம்சதி முற்றிற்று.)

ஒருசுலோகம் அபாவமென அறியவேண்டியது.

பதிஞறுவது
உபதேசயேகாதெசம்.

தகப்பனே தினந்தோறும் நாஞசாஸ்திரம் பார்த்தாலுங் கேட்டாலுஞ் சொன்ஞலு முனக்குச்சாந்தி வரப்போகிறதில்ஐல ஆனபடியால் மனதிலே நிஜனக் கின்றது மறந்தாலொழிய சித்தத்திலே இச்சையானது விட்டுநிர்மல ஞானியாக யிருந்து கொண்டு கர்மஞ் செய்தாலும் யோகத்திலே யிருந்தாலுஞ் சமாதியிலே யிருந்தாலும் நல்லது. **(1)**

ஆயாசத்திஞலே துக்கஞ் சகலமும் இராகவசமாயிருக்கு மிதைமூடன் அறியான் விவேகியானவன் ஆயாசமில்லாமல் நாசமில்லாத பதத்தை யடைவான். **(2)**

நிமிஷாநிமிஷமாஞலும் வியாபாரம்விட்டு துக்கமில்லாம லெவனிருக்கின்ற ஞே அவனுக்குச் சுகமுண்டு வியாபாரத்துடனே கூடினவனுக்கு ஒருக்காலுஞ்சுக மில்ஐல. **(3)**

இது பண்ணினேன் பண்ணவில்ஐல யென்கின்றதே தொந்தம் எப்போமனதிலே இல்லாமற்போயிற்ரே அப்போது அந்த மனதுக்குத் தருமாதருமகரும மோக்ஷங்க ளுமில்ஐல. **(4)**

விரக்தன்விஷயங்களுடனே கூடான் ராகியானவன் விஷயங்கஜளப் போகிப்பான் பந்தமோக்ஷமிரண்டுமில்லாதவன் ராகியுமல்ல விரக்தனுமல்ல. **(5)**

தள்ளுகிறதிலுங் கிறிகிக்கிறத்திலும் நிஜனவு எவ்வளவுக்கு இருக்குமோ அவ்வ ளவுக்கும் ஞானத்திற்கு ஆனியுண்டு அதுவேசமுசார விருக்ஷத்துக்கு முஜள. **(6)**

பிரவிருத்திகளிலே ராகாதிகளுண்டா மதையறிந்து குழந்தை போலே தொந்த ங்களில்லாமற் சுகமாயிரு. **(7)**

ராகமுண்டானவன் துக்கநிவர்த்திக்காகச் சமுசாரம்விட வேண்டுமென்று நிஜனப்பான் ராகமில்லாதவன் துக்கமில்லாமலேயிருந்து சமுசாரம்விட வேண்டுமெ ன்கின்ற நிஜனவேயில்ஐல. **(8)**

தேகத்திலேயும் மோக்ஷத்திலேயும் மமத்துவமிருக்கின்றவன் யோகியுமல்ல ஞானியுமல்ல. அவனேபின்னும் துக்கமும் பெந்தமு முண்டானவன். **(9)**

அரிஅரபிரமாதிகளுனக்கு உபதேசங்கொடுத்தாலு முன்மனதிலேசகலமும் மறவாதேபோஞலுனக்குலாபமில்ஐல. **(10)**

ஏகசுலோகம் அபாவமென்றறிக.

(பதிஞறுவது விசேஷஉபதேசயேகாதேசம் முற்றிற்று.)

பதினேழாவது
தத்துவஉபதேசவிம்சதி.

திருப்தியடைந்தவன் இந்திரியசெயமுண்டானவன் ஆசையில்லாததத்துவசமனன் ஏகாங்கியாய் யாதொருத்த னிருக்கின்ருனே அந்தஞானி ஒருத்தருக்கு மெட்டப்படாத யோகஞான பலத்தை யடைவான். (1)

இந்த ஜகத்திலே தத்துவக்ஞானியானவன் விக்ஞானுனந்தத்திலே சற்ருகிலுந் துக்கத்தை அடையான் அப்படிப்பட்ட ஒருத்தனுலே இந்தப்பிரமாண்டமண்டலம் பூரணமாகயிருக்கின்றது. (2)

ஆத்மராமனு யிருக்கின்றவனே விஷயசுகஞ் சந்தோஷிக்கமாட்டாது அது எப்படியென்ருல் நல்லகொழுந்துகள் தின்கின்ற யானையை வேப்பங்கொழுந்துகள் சந்தோஷிக்கப்பண்ண மாட்டாதது போலே. (3)

அடையப்பட்டபோகங்களிலேயும் அடையப்படாத போகங்களிலேயு மெவனு சத்தியில்லாம லிருக்கின்ருனே அவனே இந்தச் ஜ்கத்திலே கிடையாதவன். (4)

சமுசாரியானவன் போகமெப்போவருமென்று இச்சித்திருப்பானே அப்படியே முமூட்சுமோக்ஷ மெப்போதுவருமென்று இச்சிப்பன். (5)

போகமோக்ஷக்ஷ்மிரண்டிலு மிச்சையில்லாதவனே சாக்ஷாத்காரமான பிரமம் அவனே மகாத்மா. (6)

தருமார்த்தகாமமோக்ஷங்களிலும் ஜீவத்துவத்திலு மிருதத்திலுங் கிறிகிக்கிறத்திலும் விடுகிறத்திலும் இச்சையில்லாம லெந்தத் தயிரியபுருஷ னிருக்கின்ருனே அவன் இந்தலோகத்திலே கிடையாதவன். (7)

இந்த விசுவமெல்லாம் லயமானுலுஞ் சந்தோஷமில்லாமல் நிறைந்திருந்தாற் றுக்கமுமில்லாம லிப்படி மகாசுகத்தை அடைந்ததீரன் ஒருத்தனுகவேசஞ்சரிப்பன் அப்படிப்பட்ட ஞானத்திலே கிருதார்த்தன் ஆசையில்லாதபுருஷன் புத்திவிகற்பமெல்லாம் விட்டுப் பார்க்கச்சே கேட்கச்சேகிராணமறியச்சே ரசனையறியச்சே வூறுகின்றதறியச்சே எதார்த்த சுகத்தை அடைந்தே யிருப்பன். (8)

சமுசாரசாகரத்தைக்கடந்திருக்கின்ற யோகிக்கி விரக்தியுமில்லை சந்தோஷமுமில்லை இந்திரியப் பிரவிர்த்தியுமில்லை திஷ்டியமில்லை. (9)

நித்திரையுமில்லை சாக்கிறமுமில்லை கண்மூடுகின்றதுமில்லை துறக்கின்றதுமில்லை ஓகோ இப்படிப்பட்ட வவஸ்தை முத்திசேதனனுக்கே சொல்லும். (10)

ஒருத்தஜன நிந்திக்கிறதுமில்ஜல புகழ்கிறதுமில்ஜல சந்தோஷமுமில்ஜல கோப முமில்ஜல கொடுக்கிறதுமில்ஜல வாங்கிறதுமில்ஜல இப்படியொன்றிலும் ஆசையில் லாதவன் ஜீவன்முக்தன். **(11)**

ஜீவன்முக்தனுனமகாத்துமா பிரியவஸ்துவிலே சந்தோஷியான் மிருத்து கிட்டவந்தாலுங் கலக்கப்படான் எப்போதும் யெதார்த்தமாகவே இருப்பன். **(12)**

சர்வத்திரசமதிருஷ்டியுண்டான தீரனுக்கு புருஷனிடத்திலும் ஸ்திரீயினிடத் திலுஞ் சுகதுக்கம் ஆபத்துச்சம்பத்துக்களினும் ஏத்தத்தாக்ஷியில்லாமற்சுகமாக இருப் பன். **(13)**

சமுசார சீரணமான புருஷனுக்குயிமிசையுமில்ஜல தயையுமில்ஜல கிருபையு மில்ஜல ஈனத்துவமுமில்ஜல சந்தோஷமுமில்ஜல துக்கமுமில்ஜல. **(14)**

சித்தமெதிலுங்கூடாத சிற்சொரூபன் விஷயமுண்டானவனுமல்ல இல்லாத வனுமல்ல பெத்தனுமல்ல முக்தனுமல்ல பிரார்த்தியானத்திற் சந்தோஷித்துக் கொ ண்டிருப்பன். **(15)**

சமாதானமில்லாமற் சூனியசித்தனுனபுருஷன் மோக்ஷம்வந்து முன்னே நின்றுலுமறியான். **(16)**

மோகம் அகங்காரமில்லாமற் சகலத்தையும் விட்டுவிட்ட யோகீஸ்வரன் ஏது செய்தாலு மதின்பலத்தையடையான். **(17)**

மனதில்லாதவனுய் மோகஞ்சொற்பனசெடத்துவமில்லாதவனு யொவ்வொரு மகாபுருஷன் மஹாத்மத்தை யறிந்து லோகத்திலே சஞ்சரிப்பன். **(18)**

(பதினேழாவது தத்துவவுபதேச விம்சதி முற்றிற்று.)

பதினெட்டாவது.
சமம்சமன்சதகம்.

எவனுக்கு எந்தமட்டுக்கு ஞானமுதயமாகிறதோ அவ்வளவுக்குப்பிரமை சொற் பனம்போலே பிரமிக்கப்பண்ணும் அப்படிப்பட்ட கேவல் சுகசொரூபமாய்ச் சாந்தமா யிருக்கின்றதே இதுக்கு நமஸ்காரம். **(1)**

சகலபதார்த்தங்களூ மாற்சித்துத் தனக்கு வேண்டிய போகங்களெல்லாமநுப வித்தும் புத்திவந்தனுனவன் சீக்கிரமாக அதைவிட்டுவிட்டாலொழியச்சுகங் காண மாட்டான். **(2)**

சமுசாரமென்கின்ற கோடைகாலத்துவெய்யலிலே தெத்தமானவனுக்கு எந்த விதத்திலேயுஞ்சமமென்கின்ற அமிர்தவருஷத்தினுலே நஜனத்தாலொழியக் குளிரா மைபொருந்திச் சுகத்தை அடையமாட்டான். **(3)**

ஜகத்து பாவஜன மாத்திரமே அல்லாமற் பரமார்த்தமாகப் பின்ஜனயொன்றை யுங்காணேன் பாவாபாவமெப்போதும் விவேகித்து அறிகிறவன் சுபாவமடைவன் ஆத்மபதத்தை அடைந்தவனுக்கும் அது தூரவுமல்லக் கிட்டவுமல்ல நிர்விகற்பம் நிராயாசம் நிராகாரம் நிரஞ்சனமாக இருக்கும். **(4)**

மோகத்தைமாத்திரம் விட்டுச் சொரூபவாசஜனயடைந்த புத்தி வந்தன் சமுசய ந்தீர்ந்த தெளிவிலே சற்றுகிலுந் துக்கமடையான். **(5)**

இந்தஜகத்துக் கற்பனுமாத்திரம் ஆத்மா நித்தியமுக்தனென்று அறிந்ததீரன் சமுசயமில்லாதவனுகையால் குழந்தைபோலும் ஒன்றுலும் பற்றுதலில்ஜல. **(6)**

தானே பிரமமென்றறிந்து உண்டானது மில்லாதது மிரண்டுங்கற்பிதமென்று நிச்சயித்து நிஷ்காமனு யிருக்கின்றவனுக்கு அறிகிறதுமில்ஜல சொல்லுகிறது மில்ஜல கிரியையுமில்ஜல. **(7)**

இதுநான் இதுநானல்ல வென்கின்ற விகற்பமில்லாமற் சகலமும் பிரமமே யென்கிற நிச்சயத்திலுலே உத்தமமானயோகி சும்மா இருப்பன். **(8)**

உபசாந்தமுண்டானயோகீசுரனுக்கு விக்ஷேபமுமில்ஜல விரக்தியுமில்ஜல தெளி வுமில்ஜல மூடமுமில்ஜல சுகமுமில்ஜல துக்கமுமில்ஜல. **(9)**

தன்னுடைய ராச்சியத்திலும் பிக்ஷாவிர்த்தியிலு முண்டாமை யில்லாமையி லும் சனங்களிலும் வனத்திலும் நிர்விகற்பமான யோகீசுரன் ஒன்றுகவேயிருப்பன். **(10)**

தொந்தங்களில்லாத யோகிக்குத் தருமமேது அதர்ம்மமேது காமமேது விகற்பமேது இதுலபித்தது இதுலபிக்கவில்ஜல மென்கின்றதேது. **(11)**

செய்யவேண்டிய காரியமுமில்ஜல மனதுக்கு இஷ்டமான காரியமுமில்ஜல எதாலாபமாக ஜீவனம்பண்ணிக்கொண்டு ஜீவன் முக்தனுனயோகி சிற்சொரூபமாக இருப்பன். **(12)**

சாந்தமாய்ச் சகலசங்கற்பமும் விட்டுப்போன யோகீசுரனுக்குப் பிரபஞ்சமேது மோகப்பிராந்தியே துதியானமேது முக்தியேது. **(13)**

பிரமத்தைப் பார்க்கின்ற மனதுண்டானவனுக்கு நானே பிரமமென்று சிந்திக் கலாம் இவ்வண்ணமே வஸ்துவைக்காணுத நிர்மலமனதுண்டானவன் என்னத்தை சிந்திக்கப்போறுன். **(14)**

ஆத்மவிட்க்ஷேபமுண்டானவன் சரீரமும்மனதும் நிரோதனம் பண்ணவேண்டும் தயிரியமுண்டானபுருஷனுக்குச் சாதிக்கவேண்டியதொன்றுமில்ஜல விட்க்ஷேபமுமில்ஜல. **(15)**

தயிரியபுருஷன் லோகவிருத்தமாய்லோகத்தார்போல சஞ்சரிப்பன் அதுக்குள்ளானவனல்ல அவனுக்குச்சமாதியுமில்ஜல விட்க்ஷேபமுமில்ஜல. **(16)**

பாவாபாவமறியாமலொருவாசஜனயோடுங் கூடாம லிருக்கின்ற யோகிலோகதிஷ்ட்டிக்கிக்கருமஞ்செய்தாலுஞ் செய்தவனல்ல. **(17)**

தயிரியபுருஷனுக்குப் பிரவிர்த்தி நிவிர்த்திகளிலே ஆக்கிறகமில்ஜல வேண்டியதைப்பண்ணிக்கொண்டு ஒன்றிலும் பற்றில்லாமற்சுகமா இருப்பன். **(18)**

விவேகியானவன் சகலவாசஜனகளிலும் விடுபட்டுப்பாவமில்லாமல் பந்தமுக்தனுய்ச் சுகமாகயிருந்துகொண்டு. சமுசாரமென்கின்ற வாயுவினுலே காஞ்சயிஜல போலே சஞ்சரிப்பன். **(19)**

சமுசாரதுக்கங்க ளாயிரம்வந்தாலுஞ் சம்பந்தங்கள் வந்தாலுஞ் சுகதுக்கங்கள் தோணுமலெப்போதுஞ் சாந்தசித்த முண்டானவன் விதேகிபோலே பிரகாசிப்பன். **(20)**

மனது சாந்தமடைந்து ஆத்மராமனுய்த் தயிரியபுருஷனுன மகாத்மா சாகிறதும் பிழைக்கிறது மிரண்டுமில்லாமலிருப்பன். **(21)**

எதார்த்தமாகச் சூனியசித்தனுய் இச்சையில்லாத தயிரியபுருஷன் என்னத்தைச் செய்தாலும் அக்ஞானிபோலே மாஞவமானத்திலே கட்டுப்படான். **(22)**

சகலகருமங்களுஞ் சரீரம்பண்ணுகின்றது சுத்தசொரூபனுயிருக்கின்ற நான் ஒருகருமமும் பண்ணவில்ஜலயென்கின்ற ஞானி சகல கருமங்களும் பண்ணியும் பண்ணுதவனே. **(23)**

மூடன் எந்தவிதிகருமம் பண்ணினுலும் பெத்தனே அல்லாமற் கிருதகிருத்தியனுக மாட்டான் ஜீவன்முக்தன் எந்தக்கருமம் பண்ணினுலுஞ் சுகமநுபவிப்பன். **(24)**

புத்திவந்தனுனவன் நானுவிகாரம் விட்டுக் கலக்கமில்லாமல் ஒன்று நிஜனயாமற் றன்மயமாய் வேறேயொன்றறியாமற் கேளாமலிருப்பன். **(25)**

சமாதியுமில்ஜல விட்சேபமுமில்ஜல தான்முமூக்ஷவுமல்ல அன்னியனுமல்ல கற்பஜனவிருத்தி நாசங்களுண்டானுலும் அகர்த்தாவானவன் எப்போதும் மகாத்மாவாகவே இருப்பன். **(26)**

உள்ளே அகங்காரத்துடனே இருக்கின்றவன் கருமஞ்செய்யாதிருந்தாலுஞ் செய்தவனே அகங்காரமில்லாததீரன் செய்துஞ்செய்யாதவனே. **(27)**

முக்தனுன புருஷனுடைய சித்தங்கலங்காது அசையாது சந்தோஷப்படாது சமுசயமிராது ஒருகருமமும் பண்ணுது. **(28)**

தியானியாது சேஷ்ட்டைபண்ணுது சிற்சொரூபமான சித்தம் யென்னத்துக்கா கச் சேஷ்ட்டைபண்ணுகின்றது எது எது நிமித்தியந் தியானம்பண்ணுகின்றது. **(29)**

மூடனுனவன்தத்துவத்தைக்கேட்டு மூடபாவத்தையேயடைவன் விவேகியான வன் சமுசயமுண்டானுலும் எதார்த்தமாகவேயிருப்பானேயல்லாமல் மூடன்போலே போகான். **(30)**

மூடரானபேர் யேகாக்கிரசித்தமும் வாயுநிரோதமும் அப்பியாச மென்று பண்ணுவார்கள் தீரபுருஷனுனவன் ஒருகருமமும் பண்ணுன் நித்திரையிலே சொற் பனசேட்டைபோல இருப்பன். **(31)**

மூடனுனவன் எத்தனம்பண்ணினுலும் பண்ணுதிருந்தாலுமுக்தியடைய மாட் டான் பிரக்ஞையுண்டானவன் தத்துவநிச்சயத்தினுலேமோக்ஷத்தையடைவான். **(32)**

நிர்மலமாய்ப் பரிபூரணமாத்திரநிட்பிரபஞ்சனுய்ப் பிரியசொரூபனுய் ஆனந்த னுய் நிராமயனுய்ப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்ற பரமாத்மாவை மூடாளானபேரப் பியாசம்பண்ணியும் அறியமாட்டான். **(33)**

அப்பியாசரூபமான கருமத்தினுலே மூடனுனவன் மோக்ஷமடையமாட்டான் விவேகியானவன் ஞானமாத்திரத்தினுலே கிரியை யில்லாமல் முக்தியையடை வான். **(34)**

பிரமத்தை யடைகின்றேனென்று மூடனுனவன் நினைத்து அடையமாட்டான் தீரனுன புருஷனுனவன் நினையாமலே பிரம சொரூபத்தையடைவான். **(35)**

அகங்காரயுத்தமான செனங்க ளாச்சரியமில்லாமலே சமுசார விருக்ஷத்தைப் போஷனைபண்ணுவார்கள் புத்திவந்தனுனவன் சமுசாரம் ஆதியந்தந் துக்கமான படியினுலே அதனுடையமூலத்தை விவேகமென்கின்ற கோடாலியாலே வெட்டிப் போடுவார்கள். **(36)**

மூடனுனவன் எத்தனை நியமம் பண்ணினுலுஞ் சாந்தியடைய மாட்டான் தீரபுருஷனுனவன் தத்துவநிச்சயம் பண்ணிச் சகலத்தையுமறிந்து எப்போதுஞ் சாந்த னுயிருப்பன். **(37)**

வாகிய திஷ்டியினுலே பிரமத்தைப் பார்ப்போமென்கிறவனுடைய எத்தனம் விருதாவெத்தனம் அதை விக்ஞானியாய் யிருக்கின்ற பேர்கள் கைப்பிடியார்கள் தன்ஊ அவ்வியனுகவே யெப்போதும் பார்ப்பன். **(38)**

மூடனுனவன் சரீரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டிருந்ததினுலே தத்துவயோகத்தை அடையமாட்டான் தீரனுக்குக் கிரியைவிட்டுவிட்டதே மனுேநிரோதனம். **(39)**

ஒருத்தன் மனதிலே என்நேரமும் பாவஊபண்ணுவன் பின்ஊயொருத்தன் பாவஊ பண்ணுதிருப்பன் இந்தவிரண்டும் விட்டவனே முக்திச்சுகத்தையடைவன். **(40)**

கேவலம் அசுத்தமான தொய்தத்தைப் புத்தியீனர் பாவஊ பண்ணுவார்கள் அப்படி சீவன்பரியந்தம் பாவஊபண்ணினுலு முக்தி அடையமாட்டார்கள். **(41)**

மோக்ஷ இச்சையுண்டானவனுக்குப் புத்திசாலம்பமாக இருக்கும் நித்திய முக்தனுன நிஷ்காமனுக்குப்புத்தி நிராலம்பமாகயிருக்கும் விஷயமென்கின்ற காட்டைப் பார்த்துச் சனங்கள் பயந்து விஷய நிரோதமாகிறதற்குஞானத்தைச் சரண மடைந்தார்கள். **(42)**

நிர்வாசஊ என்கின்ற சிங்கத்தைப் பார்த்து விஷயமென்கின்ற யாஊ நிருவிக்கமாட்டாமற்பயந்தோடிப்போம். **(43)**

சமுசயந்தீர்ந்து யுத்தசித்தனுனவன் முக்தித் திசையையடைந்து சந்தோஷிப் பன் பார்கச்சேகேட்கச்சே பரிசமறியச்சே ஆக்கிராணமறியச்சே ரசஊ அறியச்சே பிரார்த்தியானத்தைக் கொண்டுசுகமாயிருப்பன். **(44)**

புத்திவந்தனுனவன் வஸ்துவைச் சிரவணம்பண்ணின மாத்திரத்தினுலே நிச்சயந்தானுக இருப்பான் இது ஆசாரம் அனுசாரமென்றும் பாரான். **(45)**

எப்போதுயென்னசெய்யவேண்டுமோ அப்போதே சுபபலம் லபித்தாலுஞ் செய்து விடுவன் குழந்தைகஊப்போல. **(46)**

தனக்கெப்போதுங் கருத்தத்வபோக்தத்துவங்களில்ஊ யென்றறிந்த புத்திவந்த னுனவனுக்குச் சகலசித்தவிருத்திகளும் அந்தக்ஷணமே நாசமடையும். **(47)**

ஆசையில்லாமல் விக்ஞானநிதியாயிருக்கின்றவனுடைய புத்தி சவுமியமாக யிருக்கும் ஆசையுண்டான மூடனுடைய புத்தியெப்போதுங்குரூரமாயிருக்கும். **(48)**

அத்தியந்தபோகமநுபவித்தாலுங் குகையிலே சஞ்சரித்தாலுங் கற்பஊ இல்லாத யெதீசுரனுக்குப் பக்தமுக்தி இல்ஊ. **(49)**

தயிரியவந்தனுனபுருஷன் தெய்வத்தை சோஸ்த்திரியாஊ தீர்த்தத்தை இரா சாவை ஸ்திரீகஊ பார்த்துத்தோத்திரம்பண்ணியும் ஒன்ருேடுங் கூடாமலிருப்பன். **(50)**

யோகீசுரனுனவன் புத்திரகளத்திராள் தன்னுடைய கோத்திரவர்க்கந் தன்ஊ சேவித்தபேரெல்லாரும் அவன்பேயனென்று துரத்திவிட்டாலும் விசாரத்தை அடை யான். **(51)**

திருத்தியடைந்ததினுலே சந்தோஷமுமில்ஊ துக்கம் வந்தபோது துக்கமில்லா மலுமிப்படிப்பட்ட ஆச்சரிய திருஷ்டியுண்டானபுருஷஊ தம்பி அப்படிப்பட்டபேரே அறிவார்கள். **(52)**

தயிரியனுன புருஷன் சகசமாக நிராகாரியாய் சூனியாகாரியாய் அவிகாரி யாய் நிராமயனுக இருக்கின்ருன் ஆகையாற் சமுசார்கிருத்திய மொன்றுஞ் செய்யப் போகான் மூடபாவமுண்டானவன். கருமங்கஊச்செய்யாதிருந்தாலுஞ் செய்தவனே. **(53)**

சிற்சொருபமாகயிருக்கின்றவன் செய்யாமலிருந்தும் லோகத்தார் போலே வியாகூலமில்ஊ. **(54)**

சாந்தபுருஷனுனவன் சகலவிவகாரத்திலே இருந்தாலுஞ்சுகமே அநுபவிப்பன் சுகமாகவேவருவன் சுகமாகவேபோவன் சுகமாகவே படுத்துகொள்வன் சுகமாகவே பேசுவன் சுகமாகவே அநுபவிப்பன். **(55)**

விவேகபுருஷனுனவன் லோகத்தார்போலே துக்கத்தை அடையான் மனதிலே சலனமில்லாமல் நிறைந்த சமுத்திரம்போலே இருப்பன். **(56)**

மூடனுக்குநிவிருத்தி வந்தாலும் பிரவிருத்திமார்க்கமே போம்நிர்மல சித்த முன்டானவனுக்குப் பிரவிருத்தியுண்டாஞலும் நிவிருத்திப் பலமே அடைவன். **(57)**

மூடனுனவன் வைராக்கியம்கொண்டிருப்பன் சரீரமில்லாமற் போகிறவிடத் தில் ராகமெங்கே மூடனுக்குப் பாவஊபாவிக்கின்றவிடதிலந்ததிருஷ்டி தெளிவிக்கு வாராது ஞானபுருஷனுக்குப் பாவிக்கத்தக்கபாவஊ நிர்மலமாகச் சூனியதிருஷ்டி யாம். **(58)**

குழந்தைபோலே சகலத்திலும் நிஷ்காமனுயிருக்கின்ற முனீசுரன்சகல கரும ங்கஊயும்பண்ணியும் ஒரு கருமத்தையுமடையான் சகல பாவங்களிலும் சமத்துவ மாயிருக்கின்ற மகாத்துமா ஆத்மக்ஞானத்தினுல் பார்க்கச்சே கேட்கச்சே ஆக்கிராணி க்கச்சே பரிசமறியச்சே சூனியசித்தனுய்ச்சுகமேயநுபவிப்பன். **(59)**

ஆகாசம்போலே எப்போதும் நிர்விகற்பமாயிருக்கின்ற தீர புருஷனுக்கு மறப்பெங்கே சாதிக்கப்பட்டதெங்கே சாதஊயெங்கே. **(60)**

பரமமாய் ஆனந்தரூபத்திலே இருந்தும் பிரவிருத்தியில்லாத விவேகிக்குப் பந்தமோக்ஷங்களில்லை அநுஷ விஷாதமுமில்லை. **(61)**

இடைவிடாமற் குரூரமாகாமல் யாதொருத்தனுக்குச் சமாதி அப்பியாசமிருக் கிறதோ அவனே சலனமில்லாத நிச்சலசொரூபன் அவனே பூரணன் அவனே ஆப்தசன்னியாசி யென்னப்படும். **(62)**

அய்யா வெகுபாவிக்கி யென்னத்துக்குச் சொல்லவேண்டும் ஆத்மதத்துவத்தை அறிந்தமகாத்மா போகமோக்ஷங்களிலே காங்கிஷை யான் எல்லாத்திலு நிரஞ்சனனு கவே யிருப்பன். **(63)**

தொய்தமாயிருக்கின்ற மகதாதிசகத்து சின்மாத்திர சொரூபமாக விசரி விம்பித்திருக்கிறது அதைவிட்டுச் சுகபோத சொரூபமாயிருக்கின்ற மகாத்மாவுக்குச் செய்யவேண்டியகாரியம் ஒன்றுமில்லை. **(64)**

இந்தப்பிரபஞ்சம் பிரமைமாத்திரம் பிரமை விட்டுவிட்டால் ஒன்றுமில்லை யென்றறிந்த சிற்சொரூபன் சுபாவமாகச் சாந்தியை அடைவான். **(65)**

ஆபாசமாகவிருக்கின்ற திரிசியத்தைப்பாராமல் விமலபோதசொமாயிருக்கி ன்றவனுக்கு விதிநிஷேதமுமில்லை சாந்தியுமில்லை ராகவிகாரங்களுமில்லை. **(66)**

புத்திவந்தனுனமகாத்துமா புத்திகற்பிதமானசமுசாரம் மாயாமயமாத்திரமென் றறிந்து மோகம் அகங்காரம் ஆசைமுதலானதும்விட்டுப்போட்டுச் சுகமாயிருப்பன். **(67)**

நாசமில்லாத ஆத்மக்ஞானிக்கி விசுவமாயறிகிறது மாயையென்றும் அகங்கா ரத்துவமுதலானது மில்லாமலிருப்பன். **(68)**

மகாத்துமாவாயிருக்கின்ற புருஷன் க்ஷணமாத்திரமானுலும் ஆத்மவிரோத மானகருமங்கள் விருதாக்கதைகள் நிட்சாரமென்றறிந்து வாசிக்கான். **(69)**

மூடனுனவன் தத்துவத்தைச் சிரவணம்பண்ணியும் அதின் விசேஷமறிய மட்டாமல் விஷயங்களுடனேகூடிமூடத்துவமே அடைவன் ஞானத்தினுலே விடு பட்ட கன்மமுண்டானவன்லோகத்தார் போலே தானுங்கருமஞ் செய்வான் பலனிச் சியான் ஒன்றுஞ்சொல்லப்போகான். **(70)**

சற்றும் மனதிலேகலக்கமில்லாமல் நிர்விகற்பமாயிருக்கின்ற மகாத்துமாவு க்கு இருட்டுமில்லை வெளிச்சமுமில்லை லயமுமில்லை பின்னையொன்றுமில்லை. **(71)**

அனிர்வாச்சியமாயிருக்கின்ற சுபாவமான யோகிக்கித் தயிரியமுமில்லை விவேகமுமில்லை பயமுமில்லை. **(72)**

யோகதிருஷ்டியினுலே கருமபலத்தை அடையாதவனுக்குச் சுவர்க்கமு மில்ஸல நரகமுமில்லை ஜீவன்முக்தியுமில்ஸல. **(73)**

சாந்தியென்கின்ற அமிர்தத்தினுற் திருப்த்தியடைந்த தயிரியபுருஷனுக்கு லாபாலாபங்களிலே அனுஷவிஷாதங்களில்ஸல. **(74)**

நிஷ்காமனுய்ச்சந்தோஷத்தை அடைந்த முனீசுரன் சாந்தஸனப்பார்த்து பூசிக்கின்றதுமில்ஸல குரூரஸனப்பார்த்து நிந்திக்கின்றதுமில்ஸல. சுகதுக்கங்களில் சமனுய் ஒருகிரியையும் பண்ணுதிருப்பன். **(75)**

தைரிய புருஷனுனவன் சமுசாரம்விட்டான் தன்ஸனப்பார்க்கிறதுமில்ஸல சந் தோஷதுக்க தோஷங்களிலே விடுபட்டு பிழைத்தவதுமல்லச் செத்தவனுமல்ல. **(76)**

ஆசையில்லாமற் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்ற மகாத்மாவுக்குப் புத்திராதிகளிலே சினேகமுமில்ஸல விஷயங்களிலே இச்சையுமில்ஸல. **(77)**

தைரியபுருஷனுனவன் யெங்குஞ் சுகமாயிருப்பன் பதிதஸனப் போலேயுமிரு ப்பன் ஏதாஇச்சையாகச் சஞ்சரிப்பன் சயனுதி சுகனு திசுகங்களிலே ஆசக்தி பண்ணுன். **(78)**

சோபமான இடத்திற்சேர்ந்து ஒருவிஷயமும் அறியாமலிருக்கையிற் சரீரமு ண்டானுலும் லயமானுலும் அந்தமகாத்மாவுக்கு அந்தச் சிந்தையில்ஸல. **(79)**

சாந்தனுய் அன்னியமில்லாமல் இதரயிச்சை சஞ்சாரியாய் தொந்த்ரகிதனுய் சகல பூதங்களிலும் ஆசக்தியில்லாமல் மகாத்மாவான யோகியானவன் ரமிப்பான். **(80)**

சிதானந்த சொரூபமாயிருக்கின்ற மகாத்மாபொன்னும்மோடுஞ் சமமாக யெண்ணி மமத்துவ மில்லாமலிருதயக்கிரந்தியறுத்துப்போட்டு இராசத் தாமதங்களி ல்லாமற் சுகமாயிருப்பன். **(81)**

எப்போது முக்தாத்மாவாகித் திருப்தியடைந்த மகாத்மாவுக்கு ஒன்றிலே அவதானமுமில்ஸல வாசஸனயுமில்ஸல அவனுக்கு இஸண லோகத்திலே யொருத்தரு மில்ஸல. **(82)**

அறிந்துமறியாதிருப்பன் பார்த்தும்பாராதிருப்பன் சொல்லியுஞ்சொல்லாதிருப் பன் இப்படிப்பட்டநிர்வாசஸன யுண்டானவனுக்கு இஸணயொருத்தருமில்ஸல. **(83)**

பிச்சைக்காரனுனுலும் இராஜாவானுலும் நிஷ்காமனுயிருக்கின்றவன் பிரகாசிப் பன் பாவங்களிலே கூடாத புத்தியாதொருத்தனுக்குண்டாகிறதோ அது சுகயே துவாம். **(84)**

சகசமான கிருதார்த்தனுன யோகீசுரனுக்குத்தத்துவ நிச்சயார்த்தம் விஸதார முமல்லக்கொஞ்சமுமல்ல. **(85)**

துக்கத்தையடையாமல் நிராசையுடைத்தானவனுய் ஆத்மசொரூபத்திலே திரு ப்த்தியடைந்தவனுய் அந்தயோகரூபமான சுவாநுபவத்துக்குச் சமம் ஒன்றுமில்ஃல. **(86)**

சுழுத்தியிலிருந்துஞ் சுழுத்தியடையான் சொற்பனத்தி லிருந்துஞ் சொற்பன மடையான் சாக்கிரத்திலிருந்துஞ் சாக்கிரமடையான் இப்படித் திருப்த்தியடைந்த தயிரியபுருஷன் மகிமை யொருத்தராலுஞ் சொல்லக்கூடாது. **(87)**

ஞானபுருஷன் சிந்தித்துஞ் சிந்தித்தவனல்ல இந்திரியங்களுடனே கூடியுங் கூடினவனல்ல அகங்காரத்துடனே கூடியுங் கூடினவனல்ல. **(88)**

விரக்தியுமல்ல ராகியுமல்ல சுகியுமல்ல துக்கியுமல்ல முமூட்சுவுமல்ல முக்தனுமல்ல பின்ஃன யொன்றுமல்ல. **(89)**

சித்தவிட்சேபத்தை யடைந்து மடைந்தவனல்ல சமாதியிருந்துஞ் சமாதியுத்த னல்ல மூடனுகயிருந்தும் மூடனல்ல பண்டிதனுகயிருந்தும் பண்டிதனல்ல. **(90)**

முக்தனுனவன் எப்போதும்போலே தீரமாகயிருப்பன் ஒருக்காலும் பெத்தனு கான் யெப்போதுஞ் சந்தோஷமடைந்து சர்வசமனுய்த் தன்னுடைய கிருத்தியா கிருத்தியம் நிஃனயாதிருப்பன். **(91)**

தைரிய புருஷனுனவனுக்கு துதி பண்ணினவன்பேரிலே சந்தோஷமுமில்ஃல நிந்தஃனபண்ணினவன்பேரிலே கோபமுமில்லை சாகின்றதிலும் பிழைக்கின்ற திலும் பயமோகங்களில்ஃல. **(92)**

சாந்தியடைந்த புருஷனுனவன் வனத்திலிருந்தாலுஞ் சனங்களிடத்திலிருத்தா லுஞ் சரியாகப்பார்ப்பன் எதாஇச்சையாகவேண்டிபடிசஞ்சரிப்பன். **(93)**

இதில் ஏழுசுலோகம் அபாவமென அறியவேண்டியது.
(**பதினெட்டாவதுசமம்சமன்சதகம் முற்றிற்று.**)

பத்தொன்பதாவது
ஆத்மவிசிராந்தி அஷ்டகம்.

தத்துவக்ஞான மென்கின்ற கரணத்தினுலே சித்தத்திலேநாட்டியிருக்கின்ற அனுபூதவாசஃனயாகிற யெலும்புகஃளப் பிடிங்கி போட்டு நானிற்பயமாகயிருந்தேன். **(1)**

என்னுடையமகிமையினுலே யென்னிடத்திலிருக்கின்றயெனக்குத் தர்மார்த்த காமங்களுமில்லை தொய்தாத்தொய்தங்களுமில்லை. **(2)**

என்னுடையமகிமையினுலே இருக்கின்றயெனக்குப் பூதபௌஷிக வர்த்தமான முமில்லை இருக்கின்றவிடமுமில்லை இல்லாதவிடமுமில்லை. **(3)**

என்னுடையமகிமையினுலேயிருக்கின்றயெனக்கு ஆத்மாவுமில்லை அனுத்மா வுமில்லை சுபாசுபங்களு மில்லை சிந்தையாசிந்தையுமில்லை. **(4)**

என்னுடையமகிமையினுலே யிருக்கின்றயெனக்குச் சாக்கிரசொற்பன சுழுத்தி யுமில்லை துரியமுமில்லை பயமுமில்லை. **(5)**

என்னுடையமகிமையினுலே யிருக்கின்ற எனக்குத் தூரமுமில்லை சமீபமுமில்லை உள்ளுமில்லை புறம்புமில்லை தூலமுமில்லை சூக்குமமுமில்லை. **(6)**

என்னுடைய மகிமையினுலே யிருக்கின்ற யெனக்கு மரணமுமில்லை பிழைக்கின்றதுமில்லை லோகமுமில்லை லோககாரியமுமில்லை லயமுமில்லை சமாதி யுமில்லை. **(7)**

பரமாத்மாவினிடத்தி லிருக்கின்ற யெனக்கு இந்திரியங்களுடைய கதையும் போதும் யோகத்தினுடைய கதையும் போதும் ஞானகதையும் போதும். **(8)**

(**பத்தொன்பதாவது ஆத்மவிசிராந்தி அஷ்ட்டகம் முற்றிற்று**.)

இருபதாவது
ஜீவன்முக்திசதுர்த்தெசம்.

நிரஞ்சனமாயிருக்கின்ற எனக்குப் பூதங்களுமில்லை தேகமுமில்லை சித்தமு மில்லை இந்திரியங்களுமில்லை மனதுமில்லை சூனியமுமில்லை விரக்தியுமில்லை. **(1)**

தொந்தமுக்தனு யிருக்கின்ற யெனக்குச் சாந்தியெங்கே விக்ஞானமெங்கே நிர்விஷயசித்தமெங்கே நியமமெங்கே திருப்தியெங்கே ஆசையெங்கே. **(2)**

சொச்சொரூபமாயிருக்கின்ற யெனக்கு ஞானுக்ஞானங்களெங்கே நானென்கின் றதெங்கே பந்தமோக்ஷமெங்கே. **(3)**

எப்போதுஞ் சொபாவமாயிருக்கின்ற யெனக்குக் கர்த்தத்துவமெங்கே போக்தத் துவமெங்கே கிரியையில்லாத ஸ்மரணயெங்கே பரோக்ஷபலமெங்கே. **(4)**

நிர்விஷயமாயிருக்கின்ற யெனக்குப்பிராரத்துவமெங்கே ஜீவன் முக்தியெங்கே விதேகமுக்தியெங்கே. (5)

அத்தொய்தமாயிருக்கின்றசொற்சொரூபத்திலே லோகமெங்கே முமூட்சுவெங்கே ஞானபோகங்களெங்கே பந்தமோக்ஷங்களெங்கே. (6)

அத்தொய்தமா யிருக்கின்ற சொற்சொரூபத்திலே சிருட்டி சங்காரமெங்கே சாத்திய சாதனமெங்கே சாதகனெங்கே சித்தியெங்கே. (7)

எப்போதும் சயமாகிய நிஷ்க்ரியனுகவிருக்கின்ற யென்னிடத்திலே விட்க்ஷேப வைராக்கியமெங்கே போதைசெடத்துவமெங்கே பிறப்பெங்கே அனுஷவிஷாத மெங்கே. (8)

நிரஞ்சனமாயிருக்கின்ற யென்னிடத்திலே பிரமாதாவெங்கே பிரமாணபிரமேயமெங்கே பிரமையெங்கே சமமெங்கே அதிகமெங்கே கொஞ்சமெங்கே. (9)

ஆரோபிதமான. இந்தவிவகாரமும் பரமார்த்தமுஞ் சுகதுக்கங்களு மிதுகளிலே விசாரமில்லாத யெனக்கு எங்கேயுண்டாம். (10)

எப்போதும் நிர்மலமாயிருக்கின்ற யெனக்கு மாயையெங்கே மறப்பெங்கே பிரிதியெங்கே விரக்தியெங்கே சீவனெங்கே பிரமமெங்கே. (11)

கூடஸ்தனுய் அகண்டமாத்திரமாயிருக்கின்ற யெனக்குப் பிரவிருத்தியெங்கே நிவிருத்தியெங்கே பந்தமெங்கே மோக்ஷமெங்கே. (12)

நிரூபாதிகசீவனுயிருக்கின்ற யெனக்குக்குருவெங்கே சிஷியனெங்கே உபதேசமெங்கே சாஸ்திரமெங்கே புருஷார்த்தமெங்கே. (13)

அமல ஆத்மாவாயிருக்கின்றயெனக்கு உண்டென்கின்றதெங்கே இல்லையென்கின்றதெங்கே ஒன்றென்கின்றதெங்கே இரண்டென்கின்றதெங்கே இந்தவெகுபேச்சு என்னத்துக்குச் சொல்லவேண்டும். (14)

(இருபதாவது ஜீவன் முக்திசதுர்த்தெசம்முற்றிற்று)

ஆக சுலோகம் - 283.

சர்வஞ்சின்மயம்.

அஷ்ட்டாவர்க்கிரர்கீதை முற்றுப்பெற்றது.

பாடபேதம்.

அஷ்ட்டா	=	அஷ்டா
பெந்தம்	=	பந்தம்
யோகீஸ்பரன்	=	யோகீஸ்வரன்
முனிஸ்பரன்	=	முனீஸ்வரன்
சன்னியாசம்	=	சந்நியாசம்
பாற்கவன்	=	பார்க்கவன்
செகத்து / சகத்து	=	ஜகத்து

இவ்வண்ணம் இன்னுஞ் சிலபாடபேதத்தாற்சொற்பேதங்களுள.

இஃது அஷ்ட்டாவர்க்கிரர்கீதைத் தொடர்பு

இந்தப்படி சகல உபநிஷத்துக்களிலேயும் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட ரகசியமான ஆத்மவித்தையை அஷ்ட்டாவர்க்கிரரிஷியால் பாற்கவ ரிஷிகேட்டுச் சமுசயந்தீர்ந்து ஆத்மசுகத்தை அடைந்தார் ஆனபடியா லிக்காலத்தில் ஆத்மவித்தையை அடைய விருப்பமுடைய அனைவோரு மிக்கிரந்தத்தி லதிகவிருப்பம்வைத் தனுட்டிக்கி லடை யத்தக்க பிரயோஜனத்தை அடையலாம் இது சித்தம் அனேகருடைய வேண்டு கோ ளின் நிமித்தங்கிடைத்த பிரதிகளைக்கொண்டு ஒருவாராராய்ந்து அச்சிடப்பட்டது ஆன படியாலிதில் சொற்சோர்வு பொருட் சோர்வுமுதலிய குற்றமிருக்குமே லிக்கிரந்தம் பார்வை செய்யும் அரியகுணகண அலங்கிருதாதிகளையே சோபையாகவுடைய சாது க்கள் மன்னிக்கவேண்டியது.
